

ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΩ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ

Περίοδος Β' - Χρόνος 20ός Γραφείο: Λύβης 22 ΙΛΙΣΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 121 Αρ. 100 ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 1998

Σεραφείμ

Από Άρης
και Ιωαννίνων
Αρχιεπισκόπων
Αθηνών και
Πάσης Ελλάδος

Πρόσφατη η αποδημία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ (ΠΚΑ).

Διότιση η παρουσίαση ενός λιθόκοπου προσώπου αμέσως μετά το θάνατό του. Διακοσμήθηκε ειδικά για τον Σεραφείμ με την πολυκύματη λιθόκοπη πορεία του.

Μια πορεία προσφωτός στην Εκκλησία, στην Κοινωνία, στην Πατρίδα. Όλες οι γέφυρες της Αραχθίνης του, ακούστηκαν στους επίσημους επιτάφιας με επισημότητα να ανέβαιναν, να κατέβαιναν, να κινούνταν, λιτότητα, αλλά και απάνια παραπαιστών της αφηρηματικότητας λογικού του από, την ιδεολογία η αντίθετη Χαράλαμους, Μία ο' Ανά τα λόγια του γρησού επιτίμηση του Κ.Κ.Ε. Είναι αφιέρωση ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ.

Μητροπολίτης Άρης ο Σεραφείμ το 1949. Μόλις έληξε ο Εμφύλιος σταματήσαν και τα χαρτιά της περιζήτητης ημερίδας.

Όσοι λέγεται, ο Σεραφείμ ήταν με άλλα γράμματα να διαπραγματεύεται αγωγές χωρίς διακρίσεις και χωρίς να υποδοχόταν στο κατεστημένο πέντημα της πολιτικής μολοδολογίας της θλιβερής εκείνης περιόδου, καθώς θα θυσινόταν οι παλαιότεροι.

Ο Σεραφείμ παροδοσικός όχι συντηρητικός, αφορητικός απέναντι να προβληματοί της τότε κοινωνίας και πάλιν να γίνει η νύχτα χωρίς μετάνοια η και λαοθάλα - αρχι πως τάχως κάνει τα μαύρα παιδιά σου.

Στη Δ' Ζώνη Αναπτυξιακών Κινητρώων η Ήπειρος

Στη Δ' Ζώνη Αναπτυξιακών Κινητρώων ανασταίνει επιτέλους η Ήπειρος. Η Κυβέρνηση υπαναχώρησε από την αρχική της θέση η ότι η Ήπειρος με τα ευνοϊκά κίνητρα όπως η θέρση και το Αγοίο, γίνεται ελκυστική για νέες επενδύσεις και δημιουργία θέσεων εργασίας.

Πρόκειται για ένα θετικό αποτέλεσμα που προέκυψε μέσα από την συντονισμένη δράση όλων των τοπικών αρχών και φορέων της περιφέρειας, και το οποίο είναι στόχος μιας Ήπειρος στην ίδια ζώνη κινήσεων με άλλες περιφέρειες, καθώς και η παρέμβαση των Βουλευτών Άρειας, Μακεδονίας και Παιονίας στον νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας για ενίσχυση βιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας.

ο Ελλάδα, καθώς κλειόμενος γράφει αυτόν το στίχο ο Νίκος Γκάτσος. Έργον τούτου ποιος αρνιέται; Φωτισμός Ε.Φ.Π. & συνήθως (ο Σεραφείμ) στο κτήμα της μυαλοδολοχίας και στο άνοιγμα της Εθνικής ασφαλιστικής».

Στα δύσκολα εκείνα χρόνια συνάντησε στην Άρτα Ιωάννη - οικιστήριο - για μια μαθήτρια γυναικίαν με πρόσωπο ήθος και άμεση επίδοση στη μάθηση. Τούτο το δεύτερο στοιχείο το ήθελε, όπως λέγεται, γιατί όταν διαπισπώ αρίστη να ανέμωσεν αντίκρουση. Το ίδρυμα δεν ήταν παλαιόδοξο, νεανικό και ουδέποτε πρότερον τρέφον να φωτογραφεί. Ήθελε την κοινωνική αίσθησή του την χωρική των παιδιών. Φόρηται δια πολλού πείσαν από εκεί ευδοκίμων. Έργον στέλλει υπαρκτών, εκπαιδευτική, μηχανική, ελμινολογική, Πανεπιστημιακή δόξα του λαού.

Η συμβολή του να απαλύνει την κοινωνική δυστομία και αβυσσότητα, όπου ήταν η φυσική, και όχι μόνο από την Ελλάδα. Πολύς και αστείο τρέφον ας χώρες της Άρειας και τελευταία για τα θύματα του πολέμου της Βιοσφύρας. Ήθελε να δεν χτυπούσε κομπάνες για όλα είναι.

Ο Σεραφείμ απλός στους χαρακούς και μακριά από τίτλους και υποκομιστές ευγένειας. Το ήθος της πολιτικής, πάντα εμφανής.

Διότιση ήταν η προσοχή του Σεραφείμ να αποφεύγει λαϊγών και αποβόητον τον σπαθό και τη παρθερά Αρχηγό της Εκκλησίας που γινώριζε με ευθύτητα και εντιμότητα, να κρατάει την νύχτα του λαού.

Έτσι και θα μείνει στη συνείδηση του λαού το πρόσωπο που με το ανωτάτο πατριωτικό και το αείτιμο παλμά, εβήρε, (επαπαλφόμενος) την ελληνική λεβέντια, να είναι ο πρώτος που το εστρώσαν ο νέος Φωτισμός—θα τον το αναγνώριζε η Ιστορία.

τον καταβήκε στη συνείδησή μας, στην νύχτα του λαού. Η λεβέντια του έγινε ελκυστική δύναμη που έφερε στην το κλίμα της Μητροπολιτικής Αθήνας να τον προσέστη και να κλείσει. Η ειδικά αυτή θυσία του λόγου της Γραφής: «Εγώ ούτως μέγας πέτυχε...» και αυτή χηλ πιας ο λαός του κλειστού Αντών...

Απο να σημειωθεί ήταν ο χωροστασιασμός τρέφον με τον οποίο συνήχθη να εκφράζεται. Ο λόγος του πάντοτε σπιντόρος, και αβυσσός, ελλειψισμός, έτσι που να κρατά τη συνέπεια του Μακαριωτάτου και του Κολοσσίου.

Κατατολόμενος, ας σημειωθεί ότι τον τελευταίο χρόνο που βρισκόταν με προβλήματα υγείας και ψυχίας, είχε επιφέρει όλη παρηγορητική και διαδοχική από κάποιους μαθητές του Αρχιεπισκόπου κλήρον.

Σεραφείμ όμως δεν αντράνε στην επιθυμία των χωρικών των μητρώων και όταν κλείσει φωτισμός σχετικά, απάντησε με ένα γράμμα, και όχι μόνο από την χώρας της θέρσης οδών εμπρός, τον ακολουθεί με μια αλεπού, κλείτουν και τα καπνιστικά ένα αμοιβαίο τμήμα (ο ναυν νύχτα) από το πόνο του τρέφον για να τα καταπαθεί, αλλά... ως μάτριν». Με τα αστείοτατα να ουδέποτε εξιστάται της θέσης του, απεναντίας εκδίδει τους πάντες για την α-νιστορία του.

Ήρξατο να τονωθεί πως οι όδες ενδεικτικές αναφορές στο πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ δε σημαίνει απεικονιστική απεικόνιση. Λαίγρον και αποβόητον τον σπαθό και τη παρθερά Αρχηγό της Εκκλησίας που γινώριζε με ευθύτητα και εντιμότητα, να κρατάει την νύχτα του λαού.

Έτσι και θα μείνει στη συνείδηση του λαού το πρόσωπο που με το ανωτάτο πατριωτικό και το αείτιμο παλμά, εβήρε, (επαπαλφόμενος) την ελληνική λεβέντια, να είναι ο πρώτος που το εστρώσαν ο νέος Φωτισμός—θα τον το αναγνώριζε η Ιστορία.

Γεώργιος Αλ. Γεωργιάδης

Στην Πάρνηθα 14 Ιούνη '98 το 21ο Αραχθινό Πανηγύρι

Το Αραχθινό Πανηγύρι μπαίνει στην τρίτη δεκαετία.

Επειδή ο χώρος της Βαρυμυθιάς έγινε προβληματικός (πηγαίνον πολλοί Σκύλλοι) και το παρκάρισμα των αυτοκινήτων περισσότερο προβληματικό, το Δ.Σ. αποφάσισε να κάνει νέο ξεκίνημα. Το 21ο πανηγύρι στον χώρο που γίνεται η φασολάδα. Εκεί μπορούν να παρκάρουν εκατοντάδες αυτοκίνητα.

Η θέση αυτή λέγεται Παλαιοκώρι Πάρνηθος, είναι αριστερά της Αγίας Τριάδας.

Βέβαια, θα υπάρχουν και καταπονητικές πινακίδες. Θα υπάρχουν δύο καλλιτεχνικά συγκροτήματα, ένα για τα παιδιά και ένα για τους μεγάλους. Η διοίκηση θ' αρχίσει νωρίς (πριν τις 10.00).

Εμπειρία: Επειδή θα υπάρχουν λίγα καθίσματα και τραπέζια, μπορεί να βάλετε στα αυτοκίνητα σηματοδότημενα τραπέζια και καθίσματα ή κανένα σπρωτικό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο θα φροντίσει να περάσουμε όλοι καλά.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΚΑΥΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Μα την αλήθεια, μέχρι πριν λίγα χρόνια δεν ήταν δυνατό να βρούμε και οδηγό, του Ελληνικού Πολιτισμού, κάποιος απλός και πλαστογραφικός, εκμεταλλευόμενος την υποδοχή του λαού για τετρακόσια χρόνια, οκεκοπήθηκαν τα πολιτιστικά μας στοιχεία, όπως την παράδοση μας, τις επιστήμες, τη φιλοσοφία, τα γράμματα και τις τέχνες μας και τα παρομοιάσαν σε διά τους Ε. Θ. και Έτο, η ιστορία δεν αναγνωρίζεται.

Ας μην πανηγυρίσουμε; Τώρα γινάμε Ευρωπαίοι; Στην Ευρώπη δεν ανήκουμε; Εγώ, απ' ό,τι έρω, κάποιες άλλες χώρες, το παλόν Ευρωπαϊκό και σαν Ευρωπαίους τους αντιμετωπίζουμε οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι. Και μάλο βέβαια για Τουρκία και Ισραήλ.

Αληθινή, που το πάμε; θα αλλάξουμε την ιστορία; Η Ελλάδα και οι Έλληνες από καταβολής κόσμου, Ευρωπαίοι ήταν. Και το ίδιο τους, το όνομα Ελληνικό ήταν και είναι. Με τον Ελληνικό Πολιτισμό γαλουχούσαν όλοι οι μετέπειτα βάρβαροι και ο πολιτισμός λαοί. Κοντεύει να χαρακτηριστεί, ουσιαστικά, Ε. Θ. ουλάνης. Η αλήθεια είναι αυτή που είτε κάποιος επιμένει: «Όταν ε-μείς, «ελλήν» Παρθένος, αυτοί «Ευρωπαίοι» βελονοδού, Αυτή η αλήθεια μπορεί ιστορικά να ανατρέξει; Σε καμιά περίπτωση. Και οι άλλοι λαοί της Ευρώπης, και πάνω με τη βοήθεια του Ελ-

ληνικού Πολιτισμού, δημιούργησαν αξιόλογα πολιτιστικά στοιχεία, πάντοτε όμως με βάρβαρο και οδηγό, του Ελληνικού Πολιτισμού, κάποιος απλός και πλαστογραφικός, εκμεταλλευόμενος την υποδοχή του λαού για τετρακόσια χρόνια, οκεκοπήθηκαν τα πολιτιστικά μας στοιχεία, όπως την παράδοση μας, τις επιστήμες, τη φιλοσοφία, τα γράμματα και τις τέχνες μας και τα παρομοιάσαν σε διά τους Ε. Θ. και Έτο, η ιστορία δεν αναγνωρίζεται.

Ας μην πανηγυρίσουμε; Τώρα γινάμε Ευρωπαίοι; Στην Ευρώπη δεν ανήκουμε; Εγώ, απ' ό,τι έρω, κάποιες άλλες χώρες, το παλόν Ευρωπαϊκό και σαν Ευρωπαίους τους αντιμετωπίζουμε οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι. Και μάλο βέβαια για Τουρκία και Ισραήλ.

Αληθινή, που το πάμε; θα αλλάξουμε την ιστορία; Η Ελλάδα και οι Έλληνες από καταβολής κόσμου, Ευρωπαίοι ήταν. Και το ίδιο τους, το όνομα Ελληνικό ήταν και είναι. Με τον Ελληνικό Πολιτισμό γαλουχούσαν όλοι οι μετέπειτα βάρβαροι και ο πολιτισμός λαοί. Κοντεύει να χαρακτηριστεί, ουσιαστικά, Ε. Θ. ουλάνης. Η αλήθεια είναι αυτή που είτε κάποιος επιμένει: «Όταν ε-μείς, «ελλήν» Παρθένος, αυτοί «Ευρωπαίοι» βελονοδού, Αυτή η αλήθεια μπορεί ιστορικά να ανατρέξει; Σε καμιά περίπτωση. Και οι άλλοι λαοί της Ευρώπης, και πάνω με τη βοήθεια του Ελ-

ληνικού Πολιτισμού, δημιούργησαν αξιόλογα πολιτιστικά στοιχεία, πάντοτε όμως με βάρβαρο και οδηγό, του Ελληνικού Πολιτισμού, κάποιος απλός και πλαστογραφικός, εκμεταλλευόμενος την υποδοχή του λαού για τετρακόσια χρόνια, οκεκοπήθηκαν τα πολιτιστικά μας στοιχεία, όπως την παράδοση μας, τις επιστήμες, τη φιλοσοφία, τα γράμματα και τις τέχνες μας και τα παρομοιάσαν σε διά τους Ε. Θ. και Έτο, η ιστορία δεν αναγνωρίζεται.

Ας μην πανηγυρίσουμε; Τώρα γινάμε Ευρωπαίοι; Στην Ευρώπη δεν ανήκουμε; Εγώ, απ' ό,τι έρω, κάποιες άλλες χώρες, το παλόν Ευρωπαϊκό και σαν Ευρωπαίους τους αντιμετωπίζουμε οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι. Και μάλο βέβαια για Τουρκία και Ισραήλ.

Συνέχεια στ σελ. 3

Μια ανιστορημένη οδο-δοξολογία αυτή, αναφορικά με το σπίτι μου, στο χωριό, για ένα κοινό πεπρωμένο, σε παλιό παιδικό μου λημέρι.

Ο ήλιος μόλις ροδίζει τις γωνίες, ψηλές βουνοκορφές, και γλάστρες στις καταστράτες πλαγιές, με σε μια αιθερώδη γαλήνη.

Κάτω από μια καταγάλανο ουρανό, αγνά και ευχάριστα, περπατάς ανάμεσα από σπείρα, δέντρα και παλιά που συλλέγονται γόνιμο τον όρθιο της ημέρας και σε λίγη ώρα είναι φάνο στις "Λεγόμενες Μπουφές". (Όπου, κάποτε ήταν και το πιο κοινό μανταροβλάνο στη φύλη μας συντροφιά).

Εξεί, είναι μια μεγάλη πλατιά κι όλας γόνιμη (που καλλιεργούνταν κι ένα χωράφι μου, αποτεινόμενο από πέντ' έξι στενωφές λιωριές) και σήμερα είναι μια πλαγιά ορενής, χέρσι και χορτασμένη και γεμάτη από μεγάλες σφαιροειδείς πέτρες —που πλέον και τα έσπας για το ασήμι και για ψηλά γρά-

Χρονογράφια

«ΜΙΑ ΑΥΤΗ ΣΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ Τ' ΑΚΡΟΒΟΥΝΙΑ...»

Γράφει ο Πέτρος Σκουτέλας

Βα στα όγρια. Σ' αυτό, άλλοτε παραβλήσιμα ("*) της μανάρας γίδες, και ιδίως στις πατηνές λιωριές ποδών που μολύνει αμαλιάδι (*).

Κι ακόμα ο ήλιος ανέβριμα κι έβριμα, τις παλιές στην κοινή κρήνη βρύση από «Σπαργαλιό», και το γόνιμο της σπείρας στα βαθύτατα πλατάνα στη πλατάνη γεμάτη. Κι ημερείς, πέντ' έξι παιδικά, γεμίζεις τις ώρες μας ευχάριστα με διάφορα παραδοσιακά παιχνίδια.

Όμορφα —συλλογμένα— για λίγο καπνό, σπασμένο κι αγνά στ' ανώτερη της Πίνδου τ' ακροβούνια, και κάδοιμα στη ρίζα μιας γροσσόφυτης καύσεως. Βελύδα, που χάνει στα πόδια μου στο βάθος, τη κάταστη βαθιά κοίτη του τοιαύτου ποταμού. («Ασπρη-Γοιφά» (που λίγο πιο κάτω χύνε-

ται στον Αχελώο) και θυμάμαι τις νόστιμες πιτσόφρες που παίναμε φρόντας γαλατάδα στο νερό.

Γρούκας, τα «αλάμα» α-νίσχυρα με τα ορθώνοντα πολλά διαύλια, τα γλυκοπεπταμένα και με τ' αναβήματα περιστασιακά, όπου βόσκονταν εκατοντάδες μοσχάρι και μεγάλων ζώων τον όρθιο. Τα μάτια μου τρέχουν και στέκουν σ' όλη τη διαύλια που ορθώνονται απ' το ποτάμι και καταλήγουν στις πανοραμικές κι όμορφες λίστες του γετονικού χωριού Νεράδας Τραυλίων (ήτοι από 1.100 -2.100 μ.).

Προσπαθώ, να τα ταξινομήσω και τα ταξινομήσω, ζώα και περιστασιακά στ' αναβήματα διαύλια που τόξα σκεπάζονται μικρές, σε ομαλές κι απότομες εδαφικές πτυχές τότε— που τα «πλάτα» αποτελούσαν ένα απάντιο κοινο-

κό βοσκότοπο. Και ξεπληνώντας το κομμάτι των παιδιών μου αναμνήσεων, φτάνω στο ψηλότερο σημείο, τον «Κριζαυλά» (ήφ. 2100 μ.) όπου στέκει παύλο.

Ένα βουνό με καστανόχαλα, με πλάκας αιχμηρές βράχους, με τις αθέσιμες αετωφωλές και με τις απόσπινες σπηλιές και με τα αιώνια χιόνια. Ένας βουνοκορπός τόπος άγριος, μεγαλειώδης, απάτητος, με φαλακρή την κορυφή αλλά και τόπος μοσχοφύλλας από θρούβια, τόξα, ελάνια και μέτα. Κι ανιστομήματα, που κάποτε τον σφαυράλισσα αλλά χωρίς ποτέ να μπορέσω να φτάσω και να περπατήσω την κορυφή του.

Απεί, κι άλλα σφαυράλισματα, όταν ξερνάνει μύρασε ένα κοκκινοκίτρινο ποτάμι με χρωματιστές σφαιρούρες πάνω απ' το κεφάλι κι έκαστο στο πιο

κορμόν καλδί του δέντρου και με το χαρμόμενο κελάηδημα του δεικνύοντος σπυλόμενου μου. Τιβρίζω μόνο τον πάνω στο καλδί και οι να μούλεγε, θαρρώ:

«Ανθρώπε! Άφρησε τ' α-πύπνο, παραβλάν της ζωής σου και έζησε το σή-μερα!»

Μην αφήσεις τον καρπό σου σ' ατσάμει, να περύνει άγρια και άναστα.

Ναι γρήγορα και ν' απολαμβάνεις, όσο είναι δυνατό, τέτοια αγνή!

Εδώ πάνω στο φυσικό το βίβι! Τον άδολο και μοσχοβόλο τόπο. Ζήστε, όσο μπορείς και χόρτασε τ' αθάνατα νύματα της φυσικής δημοφιλίας.

Άνθρωπε όπου γης! Ξερίζω απ' μέσα σου την α-πλησία και την καπία που φέρει θλίψη και πόνο!

Έτσι, εμμένω στο μακρόχρονο και κυματιστό ταπεινισμό του, ποίησέ όλη πολλή πάνω στο καλδί.

Χάσκα την τραγουδιστική λαλιά του, τη λευτεριά του έλξημα, την ξεγναυιά του, τα φτερά του. Και γε-

νικά ζήλουν όλα τα πουλά, που με τις αθώες μελωδικές φωνάδες τους υμνολογούν και δοξολογούν τον Πλάστη και Δημιουργό της επίγειας και ουράνιας φυσικής ορατότητας!

Ο ήλιος παρόλας στον ορίζοντα, το πουλάκι πέτασε στον αέρα κι, ενώ που πήρα τα μηνύματα του οροβόλου για το χωριό και με τη σκέψη:

Τούτεις οι ώρες να μη διαβάζω ποτέ σε τέτοια μέγιστη φύση, σε τέτοια οργηλάτεια αγνή!

Κι ήταν, πραγματικά, λαμπρή, κροστική και μεγαλειώδης που θα τη θυμάμαι...

Π.Σ.Σ.

Σημ. * Αμαλιά = πλούσια κι άγρια, απείρηστη γλή (βοσκή) για τα ζώα. (**) Παραφράζω = βουνοκόμο τα ζώα στην παραβλία = ο χέρσιος τόπος (όγρια) με-τά δυο απομεινών λιωριών χωροφύλι, όπου αναπαύονται άφροντα γλάτα για τα ζωνάκια.

Τηλ. 8678952

Λαϊκές εικόνες και Ελληνική Ιστορία

Εικαστική περιήγηση στη Συλλογή του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου

«Η άλωση της Κωνσταντινούπολης» από τους Τούρκους, στις 29 Μαΐου 1453 και η ύστατη δραματική αντίσταση των υπερασπιστών της. Εθνικό Ιστορικό Μουσείο.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
ΘΕΙΑ ΓΕΥΣΗ
Π. ΑΙΚΑΤΑΤΣΟΥ

Τηλεφώνηστε μας για τους:

- * APPARΘΩΣΕΣ
 - * ΓΑΜΟΥΣ
 - * ΒΑΠΤΙΣΙΑ
 - * ΕΓΚΑΙΝΙΑ
 - * ΠΑΙΔΙΚΑ PARTY
- (ελαφία Ασυμμάτο)
- ΕΛΠΙΔΟΣ 61 - ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΜΗΡΑΧΑΜΙ ΤΗΛ. 93.19.981

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΞΕΝΩΝ
ΓΛΩΣΣΑ

ΒΑΓΕΝΑ

ΑΓΓΛΙΚΑ-ΓΑΛΛΙΚΑ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ-ΙΤΑΛΙΚΑ

- ΠΛΑΤ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 9 - ΜΑΙΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ. 97 11 988
- ΠΑΡΝΗΘΟΣ 54 & ΣΛΗΜΑΝ - ΜΑΙΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ. 92 50 317

Παρά το ένα μέτρο χύδι στην Πάρνηθα, το Δ.Σ. ετόλμησε και έκανε την εκδήλωση της φασολάδας στη μέση του βρόχου. Τα τέσσερα καζάνια ψήθηκαν πολύ ώρα και γρήγορα. Για τους αρτοποιημένους, βέβαια, δεν υπήρχε, η διανομή τελεί-

ωσε σε μια ώρα. Για να γίνει αυτή η εκδήλωση βοήθησαν: 1) Γεωργία και Χρήστος Κριτοβίλης (χωρίς το Χρήστο Κατάνηλη φασολάδα δε γίνεται). 2) Κώστας Τσιούνης. 3) Γιάννης Δ. Φυλιούρης, οικογενειακά. 4) Γιάννης Ανδριανόπου-

λος. 5) Δημήτρης Α. Αράτης. 6) Βασίλης Αναγνωστάκης. 7) Κυριάκος Γαλαριώτης. 8) στον κόσμο της ρίχνας άλλος φίλος.

Τα φασόλια, όπως πάντα, προεώρα του Θεόδωρου Νικόλαου Καμπύρη.

Στην Πάρνηθα 14 Ιούνη '98 το 21ο Αραχθινό Πανηγύρι